

«سرزمین فرشته‌ها» راهی آنتالیا شد

فیلم سینمایی «سرزمین فرشته‌ها» به نویسندگی و کارگردانی بابک خواجه‌پاشا و تهیه‌کنندگی منوچهر محمدی، در شصت‌وسومین جشنواره بین‌المللی فیلم پرتقال طلایی آنتالیا در ترکیه به نمایش درمی‌آید. این فیلم در بخش ویژه سینمای بین‌الملل و برنامه «ریشه‌ها، نور و دوربین» حضور دارد؛ برنامه‌ای که به معرفی آثاری می‌پردازد که در شرایط دشوار، به‌ویژه در سایه جنگ، تولید شده‌اند. شصت‌وسومین دوره این جشنواره از ۲ تا ۹ آبان ۱۴۰۵ در شهر آنتالیا برگزار می‌شود. «سرزمین فرشته‌ها» پیش‌تر در جشنواره‌های کازان روسیه و سلیمانیه عراق حضور داشته و به تازگی به عنوان نماینده ایران در رقابت اسکار ۲۰۲۷ انتخاب شده است. پخش بین‌المللی این فیلم برعهده مرکز بین‌الملل سوره است.

صباخبر

جشنواره فیلم کوتاه تهران در قاب «هوران»

همزمان با آغاز چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، ویژه‌برنامه این رویداد با عنوان «هوران» هر شب از آپارات پخش می‌شود. اجرای این برنامه را محمود گبرلو برعهده دارد و در کنار او مجریانی از نسل زد نیز قرار است با مهمانانشان از این رویداد بگویند. در این برنامه علاوه بر گفت‌وگو با فیلمسازان حاضر در جشنواره، منتقدان و چهره‌های شناخته شده در قالبی متفاوت حضور دارند. انعکاس و مرور رخدادهای هر روز جشنواره نیز، یکی دیگر از بخش‌های این برنامه است که به آن پرداخته می‌شود. ویژه‌برنامه «هوران»، به تهیه‌کنندگی و کارگردانی سجاد رازیان، در روزهای جشنواره هر شب ساعت ۲۰ از آپارات پخش می‌شود.

صباخبر

موفقیت مجیدی در جشنواره بوسان به روایت صبا؛

صدای بغض فروخورده ایران در جشنواره بوسان شکست

جایزه مجید مجیدی در جشنواره بین‌المللی فیلم بوسان برای «غذای نیمروز»، فراتر از یک موفقیت سینمایی، بازتاب بغض فروخورده سینمایی است که در سکوت و احتیاط مانده بود، اما در بزنگاهی حساس توانست صدای رنج مردمی باشد که صدایشان کمتر شنیده شده است؛ رنجی که تلاش شد در هیاهوی اتفاقات و اعتراضات داخلی و مدنی، به حاشیه رانده شود و صدایش در میان روایت‌های دیگر گم شود. ماجرای «غذای نیمروز» از جشنواره فیلم فجر آغاز شد؛ جایی که خبر رسید فیلم مجید مجیدی به دلیل نقص‌های فنی به بخش مسابقه نرسیده است. خبری تأسفبار که گمانه‌هایی را درباره آمادگی فیلم و احتمال تمایل نداشتن سازنده‌اش به حضور در جشنواره فجر به دنبال داشت. فارغ از صحت این گمانه‌ها، پرسش مهم این بود که چرا چنین اتفاقی باید به ابهام و حاشیه میان یک فیلم‌ساز و مهم‌ترین رویداد سینمایی کشور منجر شود؟ حالا «غذای نیمروز» در بوسان جایزه بهترین فیلم را گرفته است؛ اتفاقی که نشان می‌دهد مسیر جهانی سینما همیشه از جشنواره‌های داخلی نمی‌گذرد. فیلمی که در یک رویداد ملی به نمایش درنیامد، در عرصه‌ای بین‌المللی فرصت دیده‌شدن پیدا کرد. اهمیت حضور مجیدی در بوسان فقط به دریافت جایزه محدود نمی‌شود. سخنان او پس از این موفقیت، درباره تحریم‌ها، محدودیت‌های دارویی، حمله به مناطق مسکونی و کودکان میناب، بُعد دیگری به این حضور بخشید. او از تریبون یک جشنواره بین‌المللی برای بیان دغدغه‌هایی استفاده کرد که در زندگی مردم، معنایی فراتر از خبر و آمار دارند.

سمیه نجفی
دبیر خبرگزاری صبا

بنینی واگذار کرد. اکنون موفقیت «غذای نیمروز» در بوسان بار دیگر توجه‌ها را به سینمای فیلم‌سازی جلب کرده است که آثارش امکان گفت‌وگو با مخاطبان فراتر از مرزهای ایران را فراهم می‌کنند. در کنار این موفقیت، حضور فیلم‌های ایرانی در رقابت‌های بین‌المللی نیز یادآور ظرفیت سینمای ایران برای روایت تجربه‌ها و واقعیت‌های جامعه است؛ ظرفیتی که نباید صرفاً با تعداد جوایز سنجیده شود، بلکه امکان شنیده‌شدن صداهای متفاوت را نیز در بر می‌گیرد. ما هنوز «غذای نیمروز» را ندیده‌ایم و نمی‌توانیم درباره کیفیت هنری آن داوری کنیم. جایزه نیز جای نقد فیلم را نمی‌گیرد. با این حال، می‌توانیم به موفقیت یک فیلم‌ساز ایرانی تبریک بگوییم؛ به‌ویژه وقتی از فرصت حضور جهانی برای طرح دغدغه‌های انسانی استفاده می‌کند. از فجر تا بوسان، آنچه اهمیت دارد فقط مسیر پرحاشیه یک فیلم نیست؛ بلکه این واقعیت است که سینمای ایران همچنان می‌تواند در جهان دیده شود و صدایش را به گوش مخاطبانی برساند که شاید از واقعیت زندگی مردم ایران فاصله داشته باشند. به مجید مجیدی تبریک می‌گوییم؛ برای جایزه‌ای که گرفته و برای فرصتی که فراهم کرده است تا سینما، فراتر از رقابت و افتخار، به زبان رنج انسان‌ها و مطالبه صلح تبدیل شود.

شاید همین‌جا بود که بغض بسیاری از ما شکست؛ نه از این انتظار که همه هنرمندان باید موضعی یکسان داشته باشند، بلکه از نیاز به شنیدن صدایی که بتواند در مقیاسی جهانی از رنج مردم ایران بگوید. نمی‌توان درباره سکوت یا موضع‌گیری هنرمندان حکمی یکسان صادر کرد؛ اما نمی‌توان نادیده گرفت که سخنان یک چهره شناخته‌شده سینمای ایران در یک رویداد جهانی، ظرفیت تبدیل شدن به صدایی فراتر از مرزهای ملی را دارد. سینما، وقتی با مسئولیت انسانی همراه می‌شود، می‌تواند از محدوده پرده نمایش عبور کند و به تریبونی برای دفاع از جان انسان‌ها، امنیت کودکان و صلح تبدیل شود. مجید مجیدی سالها پیش با «بچه‌های آسمان» به سینمای جهان معرفی شده بود؛ فیلمی که به جمع نامزدهای نهایی اسکار بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان راه یافت، اما جایزه را به «زندگی زیباست» روبرتو

صباخبر

انیمیشن سفینه نجات

کارگردان هادی محمدیان تهیه‌کننده محمد همدانی

